

Ptaki mogą być osowiałe, mieć nastroszone pióra i gromadzić się wokół źródeł ciepła. Rodzaj objawów oraz ich nasilenie są zmienne. U gatunków najbardziej wrażliwych występują upadki bez wcześniejszych objawów zakażenia. Śmiertelność dochodzi nawet do 100%.

PRZEŻYWALNOŚĆ WIRUSA

Wirus może się dostać z kurnika do kurnika drogą powietrzną, jeśli dystans jest mniejszy niż 150 m. Wraz ze wzrostem temperatury otoczenia, przeżywalność wirusa spada.

Według badań przeprowadzonych w PIWet w Puławach wynosi ona:

- w zamrożeniu wiele miesięcy, a nawet lat,
- co najmniej 60 dni w temperaturze 4 °C,
- 10-20 dni (w zależności od testowanej dawki) w temperaturze 20 °C.

Dlatego choroba występuje najczęściej zimą, a wraz z wiosennym ociepleniem częstość jej występowania spada.

Niestety wirus mutuje i w ostatnich latach okres jego występowania w środowisku znacznie się wydłużył, a pojedyncze ogniska stwierdzano również latem.

LEPIEJ ZAPOBIEGAĆ NIŻ LECZYĆ

Hodowca ma w ręku podstawowe narzędzie do zabezpieczenia drobiu przed grypą ptaków, jakim jest bioasekuracja. Jest ona ważna nie tylko w czasie zagrożenia występowaniem choroby. Sposobem na zapobieganie zakażeniom patogenami w stadzie jest zasada postępowania „*lepiej zapobiegać niż leczyć*”.

Prawidłowa bioasekuracja pozwala zaoszczędzić na kosztach leczenia, które są znacznie wyższe niż mycie, dodatkowa para butów czy środki dezynfekcyjne. Faktem jest jednak, że w okresach występowania grypy ptaków, rolnik powinien przestrzegać zasad bioasekuracji rygorystycznie i w rozszerzonym stopniu (karmienie w budynku, wypuszczanie tylko na teren zabezpieczony przed dzikimi ptakami, itp.).

CZYSZCZENIE I DEZYNFEKCJA

Wirus grypy ptaków jest wrażliwy na powszechnie stosowane środki dezynfekcyjne oraz detergenty. Dlatego przestrzeganie zasad bioasekuracji i stosowanie mat dezynfekcyjnych zmniejsza ryzyko wystąpienia choroby.

Trzeba jednak pamiętać, że żaden środek nie jest w stanie zlikwidować drobnoustrojów na powierzchni oblepionej błotem czy odchodami zwierząt, dlatego przed dezynfekcją trzeba powierzchnię np. obuwia wstępnie oczyścić.

Źródłem choroby mogą być też zanieczyszczenia zawierające wirusa, przywiezione na opoznach pojazdów wjeżdżających na teren gospodarstwa. Wjazd powinien być ograniczony tylko do sytuacji koniecznych (transport paszy, zwierząt itp.) i odbywać się przez maty przejazdowe, nasączone środkiem dezynfekcyjnym.

ŁUDZIE, PSY, KOTY, PTAKI

Przed wejściem do kurnika należy zmienić odzież i buty na używane wyłącznie w tym obiekcie. Konieczność zmiany obuwia lub stosowania obuwia ochronnego dotyczy także osób pojawiających się w obiekcie inwentarskim raz na jakiś czas (np. lekarz weterynarii, doradca żywieniowy).

Jeżeli na fermie znajduje się kilka kurników, najlepiej byłoby zmieniać odzież i obuwie przed wejściem do każdego z nich, aby uniknąć przeniesienia zarazków pomiędzy kurnikami.

Osoby mające kontakt z drobiem nie powinny mieć kontaktu z innymi ptakami. Obsługujący na fermie nie mogą hodować drobiu we własnych gospodarstwach, a myśliwi po polowaniu nie powinni wchodzić do kurnika przynajmniej przez 48 godzin. Istnieje także ryzyko rozprzestrzeniania choroby przez wędkarzy, którzy mogą przenieść wirusa ze zbiornika wodnego, na którym pływało dzikie ptactwo.

Psy i koty nie chorują na grypę ptaków, ale mogą przenieść wirusa na łapach lub na upolowane przez siebie dzikie ptaki. Dlatego nie powinny mieć dostępu do miejsc bytowania drobiu.

Plik do pobrania: [Grypa ptaków – bioasekuracja](#) | pdf, 1.91 Mb | [Pobierz](#)

- [Udostępnij](#)
- [Drukuj](#)
- [PDF](#)

Data publikacji
12.01.2023

[Wszystkie publikacje](#)